

॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥

तृतीयं चास्य संभूतं नेत्रमादित्यसन्निभं ॥ युगांतसहशं दीप्तयेनासौ मथितो गिरिः ॥ ३० ॥ ततो गिरिस्तुतादृष्ट्वा दीप्ताभिसहशेक्षणं ॥ हरंप्रणम्य शिरसा ददर्श य
तलोचना ॥ ३१ ॥ दृष्ट्यमानेन वेतस्मिन्सालसरलङ्घने ॥ सचंदनवरेरस्येदिव्यौषधिविदीपिते ॥ ३२ ॥ मृगयूथैर्द्रुतैर्भाति हरपार्थमुपागतैः ॥ शरणं चाप्यवि
दद्भिस्तत्सदः संकुलंबभौ ॥ ३३ ॥ ततो न भस्मशज्वालो विद्युच्छोलाग्निरुल्बणः ॥ द्वादशादित्यसहशो युगांताग्निरिवापरः ॥ ३४ ॥ क्षणेन तेन निर्दग्धो हिमवानभवन्न
गः ॥ सधा तु शिखराभोगो दीप्तदग्धलतौषधिः ॥ ३५ ॥ तदृष्ट्वा मथितं शैलं शैलराजस्तुताततः ॥ भगवंतं प्रपन्नावैसां जलिप्रग्रहास्थिता ॥ ३६ ॥ उमांशर्वस्तदा
दृष्ट्वा स्त्रीभावगतमार्दवां ॥ पितुर्दैन्यमनिच्छंती प्रीत्या पश्यत्तदा गिरिं ॥ ३७ ॥ क्षणेन हिमवान्सर्वः प्रकृतिस्यः सुदर्शनः ॥ प्रवृष्टविहगश्चैव सुपुष्पितवनद्रुमः ॥
॥ ३८ ॥ प्रकृतिस्यं गिरिं दृष्ट्वा प्रीता देवं महेश्वरं ॥ उवाच सर्वलोकानां पतिं शिवमनिदिता ॥ ३९ ॥ उमोवाच भगवन्सर्वभूतेश शूलपाणे महाव्रत ॥ सं
शयो मे महान्जातस्तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ ४० ॥ किमर्थं तिललाटे वै तृतीयं नेत्रमुत्थितं ॥ किमर्थं च गिरिर्दग्धः सपक्षिगणकाननः ॥ ४१ ॥ किमर्थं च पुनर्देव प्र
कृतिस्य स्वयंकृतः ॥ तथैव द्रुमसंछन्नः कृतोयं ते पितामम ॥ ४२ ॥ महेश्वर उवाच नेत्रे मे संवृते देवित्वया बाल्यादनिदिते ॥ नष्टालोकस्तदालोकः क्ष
णेन समपद्यत ॥ ४३ ॥ नष्टादित्येतया लोके तमो भूते न गतात्मजे ॥ तृतीयं लोचनं दीप्तं सृष्टुं मे रक्षता प्रजाः ॥ ४४ ॥ तस्य चाक्ष्णो महत्तेजो येनायं मथितो गिरिः ॥
त्वत्प्रियार्थं च मे देवि प्रकृतिस्यः पुनः कृतः ॥ ४५ ॥ उमोवाच भगवन्केन ते वक्रं चंद्रवस्त्रियदर्शनं ॥ पूर्वतथैव श्रोकांतमुत्तरं पश्य मंतथा ॥ ४६ ॥ दक्षिणं च
मुखं रौद्रं केनोर्ध्वं कपिलाजटाः ॥ केन कंठश्च तेनीलो बर्हिर्बर्हिनिभः कृतः ॥ ४७ ॥ हस्ते देवपिनाकं ते सततं केन तिष्ठति ॥ जटिलो ब्रह्मचारी च किमर्थं मसि नित्यदा ॥
॥ ४८ ॥ एतन्मे संशयं सर्वं कुमर्हसि वै प्रभो ॥ सधर्मचारिणी चाहं भक्ताचेति वृषध्वज ॥ ४९ ॥ भीष्म उवाच एवमुक्तः स भगवान् शैलपुत्र्यापि नाकधृत् ॥
तस्याधृत्या च बुद्ध्या च प्रीतिमानं भवत्यभुः ॥ ५० ॥ ततस्ताम्रवीदेवः सुभगे श्रूयतामिति ॥ हेतुभिर्धैर्मैतानि रूपाणि रूचिरानने ॥ ५१ ॥ इति श्रीमहाभा
रते अनुशासनपर्वणि आनुशासननिके ० दानधर्मे उमामहेश्वरसंवादानामचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ ॥ ४३ ॥

शदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ ॥ ४३ ॥

॥ ४३ ॥